

*Για προφανείς λόγους, στη μνήμη της Αριάδνης,
που ως το τέλος διψούσε για ζωή.*

ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

Βγαίνω απ' την κρυψώνα μου
για να ξεμουδιάσει το μυαλό μου
να ηρεμήσει το κεφάλι μου
απ' την επίθεση των φωνηέντων
και των σημείων στίξης.

Νύχτωσε, δεν βρέχει πια
κι ο ουρανός πάει να καθαρίσει
έτσι, που εδώ κι εκεί
μπορώ να ξεχωρίσω κάποια αστέρια.

Περπάτησα ως το άλσος, περνώ την είσοδο
παίρνω βαθιές ανάσες,
κρυώνω λίγο, δεν φόρεσα και το βαρύ μπουφάν
μάζεψα τους ώμους μου
ως που πήρε φως το μάτι μου.

Από μακριά διέκρινα κάτι να φέγγει
και βιάστηκα να πάω κατά κει
όπου, ένα κορίτσι
με ομορφιά γνωστή, με ωραία πυκνά,
τρεχούμενα, κατάξανθα μαλλιά, που
σαν να την είχα ξαναδεί
με περίμενε.

Αδύνατον να σταματήσω την ταραχή
που με κυρίευσε.
Συνδυάζοντας πρόσωπα και γεγονότα
ήτανε όλοι τους μες στο σκοτάδι,
εδώ μπροστά μου
κι ας μην τους βλέπω.

Θαρρώ πως κάποια μοίρα
ζηλόφθονη και πονηρή
έφερε πίσω όλα τα χρόνια,
που είχαν σβήσει απ' τον νου μου,
για να με τρελάνει.

Το κορίτσι σηκώθηκε,
σου χρωστάω τον τελευταίο χορό, μου είπε
και σαν μεθυσμένη
άρχισε να χορεύει μόνη της,
μες το σκοτάδι,
εδώ μπροστά μου.

ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

Απρίλη μου,
ακολουθώντας τα μονοπάτια σου
τα ποτισμένα με μέντα και δενδρολίβανο,
εναποθέτω σε σένα την ανάσταση
χωρίς την παγωνιά και τους ανέμους
που δίπλωσαν τα πανιά μου.
Εναποθέτω σε σένα την ελπίδα
για ένα νικηφόρο ξαστέρωμα
μιας ζωής, έστω
με λιγότερο σταθερό φως
και λιγότερο πλήρης,
επιθυμώντας να κάνω
όλα εκείνα, που
δεν τα συναντώ στη φαντασία μου,
επιθυμώντας να μάχομαι σαν θεός
ενάντια στην αυταπάτη της υγείας.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

Σήμερα καθαρίζοντας ένα τμήμα της βιβλιοθήκης μου έπεσα πάνω σ' ένα μεγάλο μαύρο κουτί που φιλοξενούσε παλιές ευχπηήριες κάρτες, απαγορευμένα φυλλάδια και προκηρύξεις από τα χρόνια της δικτατορίας, χειρόγραφες κρυπτογραφημένες σημειώσεις της αντιδικτατορικής περιόδου σε χαρτάκια τσαλακωμένα απροσδιόριστου χρώματος, αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης, ερωτικές επιστολές των νεανικών μου χρόνων, ξεθωριασμένες και σκόπιμα μουντζουρωμένες φωτογραφίες.

Ανάμεσά τους κυλούσαν σαράντα χρόνια από τη ζωή μου και είπα να τα τελειώσω.

Ήταν μια δύσκολη απόφαση ο αποχωρισμός τους γιατί τα αγαπούσα όλα αυτά, όμως, τώρα τελευταία με πλήγωνε αφάνταστα η συγκίνηση κάθε φορά που τα ξανάβλεπα.

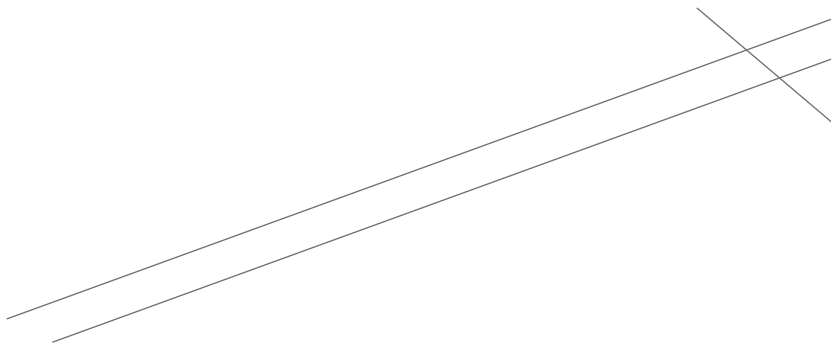
Κάποια ονόματα και κάποια πρόσωπα μου ήταν πραγματικά οδυνηρά, άλλα δεν τα θυμούνται πια κι άλλα ανήκαν σε νεκρούς, ενώ αρκετά ονόματα και πρόσωπα ζωντανών είναι πλέον χωρίς νόημα για μένα.

Ο πρώτος σου θάνατος;
Νιώθεις έτοιμος να τον αποδεχτείς;
Και γιατί θα πρέπει να τον βιώσεις σε δόσεις;
Νομίζω πως κάτι τέτοιες ασυναρτησίες τραύλιζα στη σκέψη του αποχωρισμού τους.

Μέχρι πριν λίγα χρόνια
ήμουν προφυλαγμένος από τις αμφιβολίες μου
γιατί ακόμα πίστευα στον δικό μου θεό,
όπως τον έπλασα νέος, που, αν και
πασαλειμμένος από την κόλλα των αφισοκολλήσεων,
ένιωθα το νόημα του αγώνα που άξιζε τον κόπο.

Τώρα ...

ζω σ' έναν κόσμο στάσιμο
κι απόλυτα εξοικειωμένο με την υποταγή.
Αλήθεια, βοηθήστε με, δεν ξέρω τι να κάνω,
να ανάψω μια μεγάλη φωτιά
ή, να πάρω σβάρνα τα φαρμακεία;

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΡΟΥΛΙ

Στο πρόσωπό της έχει προ πολλού εγκατασταθεί
ένα αυτάρεσκο χαμόγελο ανωτερότητας,
που μοιάζει πióτερο με μορφασμό
παρά με την εικόνα ενός εύθυμου πεπρωμένου.

Το παλιό καρούλι ξετυλίγεται από μόνο μου
κι ό,τι βγάξει από τα μύχια της ψυχής του
δύσκολα δικαιολογείται,
ίσως, δεν αξίζει να το εμπιστεύεσαι.

Το ψιλόβροχο δεν έλεγε να σταματήσει,
εγκλωβισμένος στον ασκητικό ενθουσιασμό του
νιώθει σαν μυθιστορηματικός ήρωας
που τα πάντα απομακρύνονται από γύρω του.

Παρ' όλα αυτά
και χωρίς να συνειδητοποιεί τι κάνει,
μια φευγαλέα παρόρμηση
τον σπρώχνει να ζητήσει συγγνώμη
εξαιτίας κάποιων παλιών τύψεων.

Αυτό που διακαώς επιθυμούσε
ήταν να βρεθεί σ' ένα απέραντο τοπίο, μοναχικό
με πράσινες λόχμες και μακρινά βουνά
που το σαρώνουν μονότονοι αέρηδες
κι εκεί, έχοντας μαζί του τα μυστικά τους,
να κάνει το ταξίδι μόνος του
ανασαίνοντας τη βροχή
να μη θέλει τίποτα
να μη περιμένει τίποτα
να βιώσει τη μεγαλοπρεπή εγκατάλειψη.

ΟΝΕΙΡΟΔΡΟΜΙΑ

όσο θαυμάσιο κι αν είναι κάτι, όταν το αγνοείς
για σένα δεν υπάρχει

ποτέ δεν φανταζόμουνα πως τούτος ο πλανήτης
κρύβει σ' ένα σημείο του μια τέτοια πόλη

γεμάτη με όνειρα
απλωμένα κατά μήκος των μεγάλων λεωφόρων

που επιθυμεί να κρατηθούν ελεύθερα
με σιλή και αμεσότητα στη φαντασία των ήλιων,

πριν τη γνωρίσουμε
πιστεύαμε στον παράδεισο κάπου στον ουρανό,

εκτός απ' εκείνα τα σημεία που παράγεται η τέχνη
που διακινούνται συναισθήματα
που πλημμυρίζουν οι ηδονές
που κρατούν ξάγρυπνο το φως στα μάτια των επισκεπτών,
η πόλη έχει καταληφθεί

η προσπάθεια αυτού του φωτός
απέβλεπε στη σωστή διαχείριση των ανέμων

συχνά έρχονταν κοντά τους οι αναμνήσεις
στεγνές, ωμές, χωρίς κυματισμούς και
αφύπνιζαν εκείνα που κάποτε ήταν

όλα όσα κρατούσαν φωτεινό τον ίσκιο τους
όσα ποτέ δεν φάνηκαν, δεν είδαν, όσα ποτέ δεν ήρθαν
όλα εκείνα που πάντα τους κυνηγούσαν

όλα όσα έστεκαν πίσω τους
κι έκαναν όνειρα για να χαρούν

στον ουρανό της, τα πουλιά ταξίδευαν σε σχήμα V
ακολουθώντας τα επιμήκη χρώματα των ματιών της

κορίτσια χόρευαν ζωγραφισμένα
με τον ασβέστη της αθωότητάς τους

περαστικοί περίμεναν τη συγκομιδή
των ώριμων καρπών

με αλύγιστη τη σπονδυλική στήλη
και με τα ρίγη να λιμνάζουν στον αυχένα

κανένας δεν άδειαζε, παραπαίοντας,
τα γλυκά όνειρα της πρώτης μάζας, και

τα στρας της έκρηξής του
σε ατσαλάκωτα σεντόνια

όσο κι αν τερμάτισε τις συγκινήσεις
όσο κι αν έλειψε τα πόδια του στα ονειροδρόμιά της

η αέναη μάχη των ονείρων διεξαγόταν
πέραν των αντιφατικών πλατωνικών ανακωχών

αποβλέποντας στη μετατροπή κάθε γόνιμου αύριο
και αποδεκατίζοντας την κλίμακα της υποκρισίας

μαχόταν τον αβέβαιο σκεπτικισμό
ετοιμάζοντας την αντιμετώπιση των δαιμόνων
εντός των ορίων της καθημερινής ισορροπίας
για τη διατήρηση, τουλάχιστον, του ενστίκτου αυτοσυντήρησης

τα ονειροδρόμια αδυνατούσαν ν' αντισταθούν στις απαιτήσεις
και υποτάσσονταν χωρίς αυτοσυγκράτηση στις πιέσεις

η πόλη κυριαρχούμενη από τη δύναμη της φύσης
υπάκουε χωρίς να περιορίζεται από τον φόβο της επίπληξης

πρωταρχική της έγνοια
η διαφύλαξη των ιδιαίτερων σημείων
διατηρώντας ανέπαφα τα ονειροδόρμια
και δίνοντας μεγαλύτερη ώθηση στο είδος τους

η βουλιμία της ηδονής έπρεπε να ικανοποιηθεί
ακόμα και υπό το βάρος ανυπολόγιστης σιωπής

ο αγέρας που περνούσε από 'κει
δρόσιζε τις τριανταφυλλιές και ξελόγιαζε τους περαστικούς

τα άλλα κομμάτια της πόλης, ζώντας την ολόήμερη σαπίλα τους
πάσχιζαν να επιβιώσουν, καθώς οι ώρες
ξεκομμένες από τους ανθρώπους, διαπληκτίζονταν στο
καντράν του χρόνου

σ' αυτά τα κομμάτια που επισπεύδονταν η ευημερία των
καθαρμάτων
φιλοξενούνταν το στρατηγείο των κατεδαφιστών των ονείρων

η διαφορετικότητα των δύο τμημάτων
που δεν ήταν τοπογραφικά οριοθετημένα
επιβεβαίωνε το γεγονός ότι, σ' αυτή την πόλη όλα μπορούσαν
να συμβούν

η αρμονική συνύπαρξη απαιτούσε την αποδοχή
λειτουργικού προγραμματισμού, και
ο προγραμματισμός δεν ήταν, παρά
έννοια καθαρά λεξικογραφική χωρίς πρακτική αξία

στον τομέα των ονειροδρόμιων
κινούνταν άνθρωποι που προηγούνταν των ονείρων τους

ενώ, ο άλλος τομέας των υποκριτών
με την τόση ιδιάζουσα γαλουχία του
μεταμφιέζονταν κι αντεπιτίθετο

να τους δηλητηριάσουν ήθελαν, να τσακίσουν όλα τα
ονειροδρόμια

οι ονειροδρομίτες πάσχιζαν να κρυφτούν, να φυλαχτούν από
τον θάνατο

καθώς γνώριζαν ότι
για χάρη του έρωτα, μπορεί να χάσουν και τη ζωή τους

ήταν εμφανές ότι η συγκεκριμένη και συνάμα μαγική
φόρμουλα ζωής

δεν θα μπορούσε να συνεχιστεί
χωρίς την απόλυτη επικράτηση αυτού του ενστίκτου

το υπέροχο φως του ουρανού κάηκε
κι ένα μαβί σημάδι, υπόνοια φωτός,
μόλις που πρόβαλε πίσω απ' τα τείχη της

ζαλισμένοι λοξοκοιτούσαν την έρημη παραλία της
χωρίς να βρίσκουν λέξεις να της πουν

από συνήθεια άφηναν τη ματιά τους να βουτάει στον ορίζοντα
εκεί που επέπλεαν ακόμα οι εναπομείναντες αριθμοί

μετά από ένα τέτοιο κακό
ούτε κι αυτοί δεν βοηθούν να βρεθεί η αλήθεια

απόλυτος διχασμός ανάμεσα στο όνειρο, που οδηγεί πιο
πέρα τη ζωή

και στην απελπισία που αφοπλίζει το όνειρο και που νομίζεις
ότι

αυτό που ζεις είναι η ζωή

ανάμεσα σ' αυτούς που κυνηγούν τις μέλισσες
γιατί ερωτοτροπούν λαθραία, και
σ' εκείνους που ζουν τον ίλιγγο του ανατέλλοντος ηλίου
στα πέριξ του έρωτα

στέγνωσε το δάκρυ της θάλασσας στη βαθύρριζη πόλη
στον ορίζοντά της απλώθηκε η νύχτα
τα δώρα που της δόθηκαν δεν της ανήκουν πια

θρυμματισμένα όνειρα σκέπασαν τα σκουριασμένα μάτια της
ερειπωμένες σκέψεις κατέκλεισαν τ' ανάπνηρο κορμί της
πράσινοι και γαλάζιοι Βούδες ρούφηξαν το χαμόγελό της

μάκρυναν τα μαλλιά της
και τα παραδώσαν σε μεθυσμένα ψαλίδια

και τώρα, πώς να εμπιστευθούν αυτούς
που με τόση ευκολία τσακίσανε τη μήτρα τους

πώς να εμπιστευθούν τους απόγονους αυτών
που μέχρι χτες καθόντανε στον θρόνο της
και σήμερα βρίσκονται στη φυλακή

κι εμείς, για πόσο ακόμα
θα αλέθουμε τις λέξεις με τα δόντια;
για πόσο ακόμα θα κοιτάμε τις αράχνες να πυκνώνουν;
για πόσο ακόμα θα περιμένουμε το εγερτήριο των ρήξεων;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τρεχούμενα μαλλιά	9
Τα μονοπάτια του Απρίλη	11
Σαράντα χρόνια απ' τη ζωή μου	12
Το παλιό καρούλι	14
Ονειροδρόμια	15
Το πυρωμένο στήθος σου	20
Η δόξα της απεραντοσύνης	21
Τα τριγύρω της ψυχής	22
Η φλόγα του λυχναριού	23
Δεν βγαίνει ποίημα	24
Ποιος κακός θεός	25
Η παλέτα των ποιητών	26
Τα χαμηλά του έρωτα	27
Δεύτερο πέραςμα	28
Τα λακκάκια	29
Τα τρανζιστοράκια	30
Μονόλογος αναζήτησης	31
Τη μέρα που αναπαύονται τα όνειρα	32
Εικόνες ύπνου	33
Μαύρα σύννεφα	34
Διώνη	35
Διάφανο γυαλί	36
Καλύτερα έτσι	37
Ξύπνα, ήλιε μου	39
Οι εύφορες σοδειές	40
Τα λιτά ενδύματα	41
Το χρυσάφι της μνήμης	42
Μαγιάτικες αναμνήσεις	44
Όταν αποτραβιέται ο ήλιος	45
Το άμεμπτο παιχνίδι της διαφθοράς	46
Οι πιο διορατικοί	47

Ένα φύσημα	48
Τα ράφια σημύδας	49
Τώρα, σιωπή...	51
Πορεία τριών επεισοδίων	52
Μεταμνημονιακά	53
Εναλλαγές και τρικυμίες	55
Τα θραύσματα των εκρήξεων	56
Ισοπεδωτικές στερήσεις	57
Γκριζο δέρμα	58
Στη σκιά του φεγγαριού	59
Οι μάσκες	60
Με τη σκέψη στα δόντια	61
Επιλεγμένες λέξεις	62
Οι κορυφές των κυμάτων	63
Οι παραγκουπόλεις του Ρίο	64
Η φωνή μου πάνω από τους στίχους	66
Σαν τις πόρνες	67
Ιστορία του εβδομήντα	68
Ιστορία ανάμεσα στο πλήθος	69
Ιστορία της γέφυρας	71
Ιστορία της Νάντιας	73
Ιστορία του γυρολόγου	75
Λειτουργίες φρικτού μυστηρίου	76
Δεκέμβρης 2018	77
Ο ύπνος των ονείρων	78
Χαμένος Μάνς	79
Ανιδιοτελές δικαίωμα	80
Νεκρό τοπίο	81
Τα διατάγματα	82
Σε καταλαβαίνω, σύντροφε...	83
Η περαστική	84

Κλεπταποδόχοι περαστικών	85
Όνειρα ορισμένης υφής	86
Άστρο χειροπιαστό	87
Το ποίημα	89
Το παραμύθι της ελπίδας	90
Οι παλιοί έρωτες	91
Τα αρώματα των κοριτσιών	92
Νυχτερινό ταξίδι	93
Η παράσταση	94
Το χρέος	95
Χορευτικό παραλήρημα	96
Ο Μάης της ψυχής μας	97
Οι όρχεις των υδροκέφαλων	98
Ανεξομολόγητη	99
Ανυπόφορη νοσταλγία	100
Οι προσωρινοί	101
Η λησμονιά	102
Το ανομολόγητο	103
Συνάντηση με τον Οδυσσέα	104
Τα ιδεώδη μάτια του ονείρου	105
Αθήνα μου	106
Οι σταγόνες του κόσμου	107
Η μυρωδιά του ξυλουργείου	108